

KRAJSKÝ SÚD V BRATISLAVE

Záhradnícka 10

813 66 Bratislava

sp. zn. **1S/137/2020**

ELEKTRONICKY

Žalobca: **Cyklokoalícia**, so sídlom Partizánska 7162/2, 811 03 Bratislava-Staré Mesto, Slovenská republika, IČO: 31800394, občianske združenie zapísané v registri občianskych združení Ministerstva vnútra Slovenskej republiky pod registračným číslom VVS/1-900/90-15670

(ďalej len „Žalobca“)

zastúpená advokátskou kanceláriou TaylorWessing e/n/w/c advokáti s. r. o., so sídlom Panenská 6, 811 03 Bratislava, IČO: 35 905 832, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka č.: 33669/B

tel.: 02/5263 2804, e-mail: bratislava@taylorwessing.com

Žalovaný: **Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky**, so sídlom Námestie Ľ. Štúra 1, 812 35 Bratislava, IČO: 42 181 810

(ďalej len „Žalovaný“)

Replika Žalobcu k vyjadreniu Žalovaného zo dňa 21. augusta 2020

1. PROCESNÝ STAV

Dňa 26. augusta 2020 nám bolo doručené vyjadrenie Žalovaného zo dňa 21. augusta 2020 (ďalej len „Vyjadrenie“) k správnej žalobe Žalobcu zo dňa 26. mája 2020 (ďalej len „Žaloba“) s tým, že sa k tomuto môžeme vyjadriť v lehote 15 dní. Následne sme požiadali súd o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa Žalobcu k Vyjadreniu do 30. septembra 2020.

Týmto konajúcemu súdu predkladáme nasledovnú repliku Žalobcu k Vyjadreniu.

V tejto súvislosti uvádzame, že **definície a pojmy začínajúce veľkým písmenom** a používané v Žalobe **majú rovnaký význam aj v tejto replike**, pokiaľ nie je výslovné uvedené inak.

2. K ROZPORU VARIANTOV CYKLOTRASY A ROZHODNUTÍ ŽALOVANÉHO S ÚZEMNOPLÁNOVACOU DOKUMENTÁCIOU

Žalobca v Žalobe v prvom rade namietal skutočnosť, že Žalovaný v Záverečnom stanovisku ani v Rozhodnutí nezohľadnil fakt, že cyklotrasa, ktorá je predmetom všetkých troch predložených variantov, je definovaná ako **hlavná mestská cyklotrasa** v zmysle Územného plánu Bratislavy, uznesenia Mestského zastupiteľstva hlavného mesta SR Bratislavy 1743/2014 a Územného generelu dopravy hlavného mesta Bratislavy. Z uvedeného dôvodu tak má spĺňať požiadavku Metodiky, v zmysle ktorej musí byť hlavná cyklotrasa **konštruovaná ako segregovaná trasa** v súlade s normou, pričom **Žalovaný sa vo Vyjadrení vyhodnoteniu tohto rozporu vôbec nevenoval**.

Žalovaný v reakcii na vyššie uvedené v zásade len **opakuje svoju argumentáciu z Rozhodnutia**¹, podľa ktorej Žalovaný nemá kompetencie na posudzovanie nesúladu predkladaných variantov cyklotrás s územnoplánovacou dokumentáciou, nakoľko takýto súlad navrhovanej činnosti má podľa neho skúmať iný orgán.

V tejto súvislosti Žalovaný poukázal na stanovisko hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy k Správe o hodnotení „Polyfunkčný blok CPR, blok CPR-B a polyfunkčný blok CPR-C“ č. MAGS OSRMT 50642/18-393415 zo dňa 29. novembra 2018 (ďalej len „Stanovisko hlavného mesta“), kde malo mesto Bratislava konštatovať, že „*k dokumentácii pre územné rozhodnutie „Polyfunkčný komplex CPR, Polyfunkčný blok CPR-B, CPR-C“ bolo vydané súhlasné Záväzné stanovisko hlavného mesta SR Bratislavy k investičnej činnosti č. MAGS OUIIC 47800/17-339100 zo dňa 11.05.2018*“². Podľa Žalovaného mesto Bratislava v danom Záväznom stanovisku k investičnej činnosti uviedlo, že navrhovaný investičný zámer je v súlade s v tom čase aktuálne platným Územným plánom Bratislavy a vyjadrilo súhlas s navrhovaným investičným zámerom „Polyfunkčný komplex CPR, Polyfunkčný blok CPR A“.

¹ Rozhodnutie, str. 20.

² Zmieňovaným stanoviskom je Záväzné stanovisko hlavného mesta SR Bratislavy k investičnej činnosti „Polyfunkčný komplex CPR, Polyfunkčný blok CPR-B, CPR-C“ č. MAGS OUIIC 47800/17-339100 zo dňa 11. mája 2018 (ďalej len „Záväzné stanovisko k investičnej činnosti“).

Žalovaný preto podľa svojich tvrdení vychádzal zo stanovísk Hlavného mesta Bratislavy ako príslušného orgánu územného plánovania, pričom podľa vyjadrenia Žalovaného nemá byť jeho úlohou skúmanie obsahovej stránky stanoviska.

Predmetná námietka Žalovaného však nič nemení na tom, že Žalovaný ako správny orgán je **v zmysle zásady materiálnej pravdy** upravenej v § 3 ods. 5 a § 32 ods. 1 Správneho poriadku **povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí** a za tým účelom si **obstaráť potrebné podklady** pre rozhodnutie. Skutočnosť, že rozhodnutie Žalovaného ako správneho orgánu musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a teda byť v súlade so zásadou materiálnej pravdy navyše vyplýva aj z § 46 Správneho poriadku. V zmysle tohto ustanovenia musí rozhodnutie správneho orgánu spĺňať podmienku zákonnosti, teda **rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi**. Pod zákonnosťou rozhodnutia sa pritom rozumie súlad so všetkými všeobecne záväznými právnymi predpismi, teda nielen súlad rozhodnutia so zákonmi, ale aj **so všeobecne záväznými nariadeniami obcí**.³

Žalovaný ako správny orgán bol teda pri svojom rozhodovaní **viazaný aj Všeobecne záväzným nariadením** hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. 4/2007 z 31. mája 2007, **ktorým sa vyhlasuje záväzná časť územného plánu hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy**, t. j. Územným plánom Bratislavy, podľa ktorého je nábrežím Dunaja vedená hlavná cyklistická trasa.⁴

Napriek tejto skutočnosti však Žalovaný v Záverečnom stanovisku ani v Rozhodnutí z určenia predmetnej cyklotrasy v Územnom pláne Bratislavy nevychádzal a žiadnym spôsobom tak nezohľadnil požiadavky kladené ďalšími strategickými dokumentami a normami na cyklotrasu, ktorá je definovaná ako hlavná, a to najmä požiadavku na jej konštrukciu ako segregovanú trasu.

Žalovaný tak v Záverečnom stanovisku ani v Rozhodnutí v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami nezistil presne a úplne skutočný stav vecí. Žalovaný navyše ani **nepostupoval dôsledne**, keďže **žiadnym spôsobom nevyhodnotil fakt, že spoločné vedenie cyklistov a chodcov** na nábreží tak ako bolo navrhované vo Variante č. 1 a Variante č. 3 **je v rozpore s platnou územnoplánovacou dokumentáciou**, t. j. Územným plánom Bratislavy, ktorým je Žalovaný pri svojom rozhodovaní viazaný, ako i v rozpore s uznesením Mestského zastupiteľstva hlavného mesta SR Bratislavy 1743/2014 a Územným generelom dopravy hlavného mesta Bratislavy a Metodikou. Na **túto skutočnosť bol pritom Žalovaný upozorňovaný** nielen zo strany Žalobcu, ale napr. aj **priamo dotknutým Bratislavským samosprávnym krajom** v jeho stanovisku k Správe o hodnotení.⁵

Čo sa týka samotného Závazného stanoviska k investičnej činnosti, hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava v ňom síce konštatovalo, že investičný zámer „Polyfunkčný komplex

³ POTÁŠCH, Peter, HAŠANOVÁ, Janka, VALLOVÁ, Jana, MILUČKÝ, Jozef, MEDŽOVÁ, Daniela. Správny poriadok. 3. vydanie. Praha: Nakladateľství C. H. Beck, 2019, s. 376.

⁴ Územný plán Bratislavy, str. 191 textovej časti B.

⁵ Záverečné stanovisko, str. 23 a str. 47. Bratislavský samosprávny kraj konštatoval, že cyklotrasa na nábreží Dunaja je súčasťou Medzinárodnej moravsko-dunajskej cyklotrasy a v zmysle Územného plánu Bratislavy aj hlavnou cyklotrasou, a preto „*musí byť konštruovaná ako segregovaná trasa v šírke požadovanej normou.*“

CPR, Polyfunkčný blok CPR-B, CPR-C“ je v súlade s územnoplánovacou dokumentáciou⁶, súčasne však **upozornilo**, že podľa Územného plánu Bratislavy a ďalších strategických dokumentov je **nábřežím Dunaja vedená hlavná cyklistická trasa**.⁷ Na uvedenú skutočnosť následne mesto Bratislava upozornilo aj v rámci svojich pripomienok priamo v Stanovisku hlavného mesta.⁸ Túto skutočnosť ani požiadavku na konštrukciu segregovanej cyklistickej trasy však Žalovaný v Záverečnom stanovisku ani v Rozhodnutí žiadnym spôsobom nevyhodnotil, nevyjadril sa k rozporu Variantu č. 1 s podmienkami kladenými na hlavnú cyklistickú trasu a Záverečné stanovisko ako i Rozhodnutie sú preto v tomto ohľade nepreskúmateľné a nezákonné.

Záverom tejto časti musí Žalobca zhodnotiť, že Žalovaný sa vo Vyjadrení žiadnym spôsobom nevyporiadal s námietkami Žalobcu o rozpore Rozhodnutia s ďalšími predpismi mesta Bratislavy ako je Rozhodnutie primátora a Metodika a obmedzil sa len na konštatovanie, že takýto rozpor neidentifikoval, pretože vychádzal zo súhlasného stanoviska mesta Bratislava. Aj v tomto ohľade tak **Žalovaný** ako správny orgán pochybil, keď nepostupoval dôsledne a nesplnil si **povinnosť zistiť presne a úplne skutočný stav veci**.

Ako vyplýva aj z judikatúry, zásada materiálnej pravdy vyslovuje požiadavku, podľa ktorej je správny orgán povinný **zistiť skutočný stav veci**. Táto požiadavka v sebe zahŕňa aj povinnosť orgánu zistiť úplný a presný stav veci. Stav veci sa preto musí zistiť presne, čo podľa Najvyššieho súdu SR znamená, že musí zodpovedať reálnej skutočnosti. Zistenie úplného presného stavu veci je pritom základným predpokladom zákonnosti a správnosti rozhodnutia správneho orgánu.⁹

Z vyššieho uvedeného teda vyplýva, že i keď mesto Bratislava vyslovilo v Záväznom stanovisku k investičnej činnosti súlad Navrhovanej činnosti (ako celku) s územnoplánovacou dokumentáciou, táto skutočnosť nezbavuje Žalovaného, ako správny orgán, zodpovednosti za zistenie materiálnej pravdy a presného a úplného stavu veci. **Stav veci zistený Žalovaným pritom nezodpovedá reálnej skutočnosti**, keďže nevyhodnotil a neprihliadol na skutočnosť, že Variant č. 1 a Variant č. 3 sú v skutočnosti v rozpore s územnoplánovacou dokumentáciou.

Žalovaný na tieto skutočnosti neprihliadol napriek tomu, že zo stanovísk zainteresovaných subjektov i podkladov **vyplýval rozpor** týchto variantov s územnoplánovacou dokumentáciou. Záverečné stanovisko i Rozhodnutie sú tak v zmysle vyššie uvedeného nezákonné a nesprávne.

⁶ Pre úplnosť dodávame, že mesto Bratislava v danom stanovisku **posudzovalo investičný zámer** „Polyfunkčný komplex CPR, Polyfunkčný blok CPR-B, CPR-C“, **nie výlučne vedenie cyklotrasy** pred daným komplexom.

⁷ Záväzné stanovisko k investičnej činnosti, s. 5.

⁸ Vid' Záverečné stanovisko, s. 24.

⁹ Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo/76/2016 zo dňa 28. marca 2018.

3. K APLIKÁCIÍ PLATNÝCH TECHNICKÝCH NORIEM V KONANÍ O POSUDZOVANÍ VPLYVOV

V ďalšej časti Vyjadrenia Žalovaný uvádza, že technické predpisy nie sú výlučným podkladom pre vydanie záverečného stanoviska, i keď poukaz na technickú normu môže byť súčasťou dokumentácie predkladanej správne mu orgánu v priebehu zisťovacieho konania.

Žalobca pritom netvrdil, že technické predpisy by mali byť výlučným podkladom pre vydanie Záverečného stanoviska. Žalobca však namietal, že Žalovaný pri rozhodovaní nevychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového a právneho stavu veci ku dňu vydania Záverečného stanoviska i následného Rozhodnutia, keďže pri rozhodovaní vychádzal z v tom čase už neúčinných technických predpisov z oblasti navrhovania cyklistickej infraštruktúry. Uvedený postup Žalovaného je tak v rozpore s ustanovením § 46 Správneho poriadku. Žalovaný navyše aplikáciu neúčinného technického predpisu pri jeho rozhodovaní žiadnym spôsobom nevysvetlil ani v Záverečnom stanovisku ani v Rozhodnutí, a túto skutočnosť nereflektoval ani vo svojom Vyjadrení. Trváme preto na tom, že obe rozhodnutia sú aj z tohto dôvodu v napadnutej časti nepreskúmateľné a nezrozumiteľné.

Tvrdenie Žalovaného o tom, že pri posudzovaní vhodnosti navrhovaných variantov z hľadiska ich súladu s územnoplánovacou dokumentáciou vychádzal primárne zo stanovisk hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, nemení nič na tom, že **Žalovaný v dôsledku nedôslednosti pri zisťovaní podkladov pre rozhodnutie** (Záverečné stanovisko ako i Rozhodnutie) **vychádzal z neúčinných technických predpisov**, resp. nesplnil si povinnosť riadne odôvodniť Záverečné stanovisko, resp. Rozhodnutie z hľadiska použitia neúčinného technického predpisu.

Žalovaný ďalej namieta, že účelom zákona o posudzovaní vplyvov nemá byť vyhodnocovanie súladu variantov s technickými normami, pričom uvedená činnosť má byť v pôsobnosti správneho orgánu zabezpečujúceho následné povoľovacie konanie. V tejto súvislosti Žalobca poukazuje na to, že **sám Žalovaný (!) v Rozsahu hodnotenia¹⁰ určil**, že Navrhovateľ má okrem Variantu č. 1 predložiť ďalšie varianty riešenia Navrhovanej činnosti **s parametrami v zmysle platných technických predpisov a noriem**. Z Rozsahu hodnotenia tak vyplýva, že Žalovaný **pre podrobnejšie hodnotenie vplyvov Navrhovanej činnosti na životné prostredie** vyžadoval predloženie variantov, ktoré sú **v súlade s platnými technickými predpismi a normami**.¹¹ Posúdenie súladu predložených variantov s platnými technickými normami by tak malo byť súčasťou komplexného posúdeniu vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie, vrátane vplyvu na cyklodopravu. Navyše, **vo vzťahu k iným oblastiam** posúdenia vplyvu na životné prostredie v rámci Záverečného stanoviska **Žalovaný výslovne odkázal na splnenie technickej normy ako podmienku realizácie** Navrhovanej činnosti.¹²

Čo sa týka námietky Žalovaného, že posudzovanie súladu variantov s technickými normami je v pôsobnosti správneho orgánu zabezpečujúceho následné povoľovacie konanie upozorňujeme, že v zmysle § 37 ods. 1 Zákona je **záverečné stanovisko záväzné pre**

¹⁰ Rozsah hodnotenia, str. 1 a 2.

¹¹ *Ibid.*

¹² Vid' Záverečné stanovisko, s. 59.

d'alsie povoľovacie konanie. Podľa § 38 ods. 6 Zákona musí byť následné rozhodnutie povoľujúceho orgánu v povoľovacom konaní v súlade s právoplatným rozhodnutím vydaným podľa Zákona a musí obsahovať informácie o záverečnom stanovisku. Z uvedeného tak vyplýva, že správny orgán zabezpečujúci následné povoľovacie konanie je **viazaný obsahom a podmienkami záverečného stanoviska, teda aj zvoleným variantom riešenia cyklotrasy a to i v prípade, že príslušný variant nespĺňa technické normy.** Uvedená skutočnosť len zdôrazňuje nutnosť riadneho zistenia skutkového stavu a vyhodnotenia podkladov vrátane platných technických noriem už v konaní o posudzovaní vplyvov na životné prostredie podľa Zákona.

4. K ROZPORU ROZHODNUTIA A ZÁVEREČNÉHO STANOVISKA SO ŠTÚDIU „VYHODNOTENIE CYKLOTRÁS“

K Žalovaným tvrdenej nejasnosti o dokumente, voči ktorému sú smerované námietky Žalobcu predložené v bode 4.2. Žaloby uvádzame, že Žalobca v danej časti podľa nášho názoru celkom jasne namietal rozpor Rozhodnutia a Záverečného stanoviska so štúdiu Vyhodnotenie cyklotrás, nakoľko na žiadnom mieste ani netvrdil rozpor s odborným posudkom k navrhovanej činnosti vydaným podľa § 36 Zákona.

Žalovaný ďalej uvádza, že štúdia Vyhodnotenie cyklotrás (ako príloha k Správe o hodnotení) je jedným z podkladov pre vydanie rozhodnutia, pričom Žalovaný pri rozhodovaní berie do úvahy aj ďalšie skutočnosti.

Nerozporujeme pritom skutočnosť, že štúdia Vyhodnotenie cyklotrás nie je výlučným podkladom pre vydanie Záverečného stanoviska či Rozhodnutia, avšak trváme na tom, že **Žalovaný sa nevyrovnal s argumentáciou spracovateľa danej štúdie**, resp. závery z Vyhodnotenia cyklotrás vzal do úvahy nekonzistentne. Ako sme už uviedli, Žalovaný pri rozhodovaní o nevhodnosti Variantu č. 2 z dôvodu jeho nesúlady s technickou normou poukázal na Vyhodnotenie cyklotrás, avšak ignoroval skutočnosť, že z totožných dôvodov Vyhodnotenie cyklotrás neodporúča ani Variant č. 1.

Žalovaný pritom tento svoj **nekonzistentný a arbitrárny prístup** v žiadnom z rozhodnutí (Záverečné stanovisko, Rozhodnutie) riadne neodôvodnil a tak nie je zřejmé, aké (Žalovaným zmieňované) ďalšie skutočnosti bral do úvahy, keď preferoval Variant č. 1, napriek tomu, že mal obdobné vady ako Variant č. 2, ktorý ním bol vyhodnotený ako nevyhovujúci.

V tomto rozsahu tak Žalovaný nesprávne a neúplne zistil skutkový stav. Z dôvodu absencie riadneho odôvodnenia a identifikovania skutočností, na základe ktorých Žalovaný selektívne a arbitrárne aplikoval závery z Vyhodnotenia cyklotrás, preto považujeme Rozhodnutie a Záverečné stanovisko za nepreskúmateľné.

5. K NEPREDLOŽENIU REÁLNYCH RIEŠENÍ CYKLOTRASY

Žalovaný v bode 9 svojho Vyjadrenia v reakcii na námietku Žalobcu, týkajúcu sa nereálnosti riešenia predmetnej cyklotrasy podľa Variantu č. 3 cituje z odôvodnenia Záverečného stanoviska, z ktorého vyplýva, že dané riešenie je nereálne, resp. len ťažko realizovateľné. Uvedené pritom podľa nášho názoru len **nasvedčuje práve tomu, že predmetný variant**

bol vzhľadom na svoju nerealizovateľnosť v konaní predložený len z dôvodu naplnenia formálnych požiadaviek Rozsahu hodnotenia.

Riešenie cyklistickej infraštruktúry v zmysle Variantu č. 3 je pritom nielen nerealizovateľné, resp. realizovateľné len ťažko, ale súčasne je v rozpore s územnoplánovacou dokumentáciou hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy. Pod Žalovaným zmieňovanou segregovanou cyklotrasou vo Variante č. 3 totiž nie je myslená nábrežná cyklotrasa na Dvořákovom nábreží, ktorá je v Územnom pláne Bratislavy vedená ako hlavná, a teda musí spĺňať podmienku segregovanej konštrukcie, ale je ňou myslený navrhovaný jazdný pruh pre cyklistov na ulici NAGLS.¹³ Rozpor daného variantu s územnoplánovacou dokumentáciou ako i jeho samotná nereálnosť preto nasvedčujú tomu, že **Žalovaný si nesplnil povinnosť získania úplných a presných podkladov** pre rozhodovanie.

Žalovaný v bode 10 Vyjadrenia tvrdí, že podstatou predkladania návrhov riešenia je zistenie možných spôsobov realizácie stavby a výber najoptimálnejšieho variantu po zvážení všetkých skutočností. V kontexte toho, že **každé z navrhovaných riešení cyklotrasy je nevyhovujúce** či už z dôvodu rozporu s Územným plánom Bratislavy, technickými normami alebo prípadne ich kombinácie, a žiadny z Variantov č. 1 až 3 tak nie je možné považovať za optimálny, vyznieva dané tvrdenie Žalovaného pomerne protichodne.

V tejto súvislosti poukazujeme aj na princíp predbežnej opatrnosti, ktorý je možno podľa právnej teórie charakterizovať ako „**povinnosť v prípadoch, keď nie je v rámci rozhodovacieho procesu k dispozícii dostatočné množstvo presných a jednoznačných informácií o možných dôsledkoch rozhodnutí pre životné prostredie, rozhodnúť vždy v prospech životného prostredia**. To znamená, že v pochybnostiach o možných dôsledkoch rozhodnutia sa nemožno spoliehať na to, že tieto negatívne následky nenastanú, ale naopak, predpokladať, že k nim dôjde.“¹⁴ Princíp predbežnej opatrnosti je explicitne zakotvený aj v § 13 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí v znení neskorších predpisov, podľa ktorého platí, že: „Ak možno so zreteľom na všetky okolnosti predpokladať, že hrozí nebezpečenstvo nenávratného alebo závažného poškodenia životného prostredia, nesmie byť pochybnosť o tom, že k takému poškodeniu skutočne dôjde, dôvodom pre odklad opatrení, ktoré majú poškodeniu zabrániť.“

Vzhľadom na skutočnosť, že Žalovaný si nesplnil povinnosť získania úplných a presných podkladov týkajúcich sa skutočnej optimálnosti navrhovaných riešení cyklotrasy a ich súladnosti s územnoplánovacou dokumentáciou, Žalovaný bol v súlade s princípom predbežnej opatrnosti povinný v danom prípade rozhodnúť v prospech životného prostredia. V zmysle princípu predbežnej opatrnosti tak mal Žalovaný pri vyhodnocovaní vplyvu Navrhovanej činnosti na dopravu ako jednu z posudzovaných zložiek životného prostredia rozhodnúť v prospech životného prostredia a nemal odsúhlasiť nevyhovujúci variant riešenia cyklotrasy.

¹³ Komunikácia na Nábreží arm. Gen. Ludvíka Svobodu.

¹⁴ Košičiarová, S. a kol.: Právo životného prostredia – Všeobecná časť, 1. časť. Heuréka. In: LUPTÁKOVÁ URBANOVÁ, Ivana, FIGULI, Ivana: Imrich a kol. Uplatňovanie princípu predbežnej opatrnosti a princípu prevencie pri výkone štátnej správy starostlivosti o životné prostredie. Banská Bystrica: VIA IURIS, 2020, s. 16. Dostupné na: https://viaiuris.sk/wp-content/uploads/2020/04/Analyza_I.cast_.pdf.

Sme tak naďalej presvedčení, že Žalovaný by mal opätovne posúdiť všetky varianty cyklotrás a v prípade zistenia technických alebo realizačných nedostatkov vyzvať Navrhovateľa na ich prepracovanie. Argumentácia Žalovaného, že takáto zmena by mala za následok opätovný proces posudzovania vplyvov na životné prostredie a nové konanie nemôže podľa nášho názoru obstať. Máme za to že, Záverečné stanovisko i Rozhodnutie sú nezákonné a súd nemôže nepristúpiť k ich nezrušeniu len z dôvodu, že by bolo následne potrebné realizovať nové konanie.

6. K NESPRÁVNEMU A NEÚPLNEMU ZISTENIU SKUTKOVÉHO STAVU ZO STRANY ŽALOVANÉHO

Napriek námietkam Žalovaného trváme na tom, že už zo skutočností uvedených v Žalobe vyplýva, že Žalovaný nesprávne a neúplne zistil skutkový stav pred vydaním Záverečného stanoviska.

K tvrdeniu Žalovaného, že Záverečné stanovisko a Rozhodnutie bolo vypracované na základe všetkých potrebných podkladov vyplývajúcich zo Zákona opätovne poukazujeme na ustanovenie § 32 Správneho poriadku, v zmysle ktorého je **správny orgán povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci** a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pokiaľ Žalovaný nemohol sám posúdiť namietaný nesúlad predkladaných variantov s územnoplánovacou dokumentáciou alebo s technickými normami, napriek tomu, že bol na tieto skutočnosti upozorňovaný zo strany Žalobcu i ďalších zainteresovaných subjektov, **mal si zaobstarat' k tomu potrebné podklady**, na základe ktorých mohol vyhodnotiť predmetné pripomienky a dôvody uvádzané v Rozklade. Rozsah týchto podkladov si pritom v zmysle § 32 os. 3 Správneho poriadku mal určiť práve Žalovaný ako správny orgán tak, **aby zistený stav čo najobjektívnejšie zodpovedal realnej skutočnosti**.

Ďalej odmietame aj tvrdenie Žalovaného, že sa náležite vysporiadal s námietkami Žalobcu a ďalších účastníkov. Máme za to, že **odôvodnenie neakceptovania pripomienok** Žalobcu je **nedostatočné a nepresvedčivé**, rovnako ako je nedostatočné a nepresvedčivé odôvodnenie údajnej optimálnosti Variantu č. 1. Žalovaný v ňom napríklad riadne nevysvetlil, z akého dôvodu bol v rozpore so závermi Vyhodnotenia cyklotrás odmietnutý Variant č. 3 alebo prečo nebral ohľad na nesúlad vybraného riešenia s územnoplánovacou dokumentáciou, resp. technickými normami.

O nelogickosti postupu Žalovaného pri výbere riešenia predmetnej cyklotrasy navyše svedčí aj tvrdenie Žalovaného v bode 12 Vyjadrenia. Žalovaný totiž na tomto mieste poukazuje na to, že Variant č. 3 bol podľa štúdie Vyhodnotenie cyklotrás vyhodnotený ako nesúladný s normou STN 73 6110. Spracovateľ danej štúdie pritom Variant č. 3 posúdil ako jediné vhodné riešenie z predložených návrhov, pričom vo svojich záveroch neuvádza, že by toto riešenie malo byť rozporné s technickými normami.¹⁵ Na druhej strane však Žalovaný celkom

¹⁵ Spracovateľ štúdie Variant č. 3 vyhodnotil ako nevyhovujúci len v prípade zníženia cyklistov o 20 % a 25 % a pri nezmenenom počte peších. V prípade presmerovania 30 % podielu cyklistickej dopravy na segregovanú cyklotrasu vedenú na NAGLS a pri nezmenenom počte chodcov na promenáde na

ignoruje fakt, že vybraný Variant č. 1 bol vo Vyhodnotení cyklotrás označený ako nevyhovujúci pre dosahované intenzity cyklistov a chodcov podľa STN 736110. Vzhľadom na nekritický výber Variantu č. 1 zo strany Žalovaného sme presvedčení, že skutkový stav bol zistený nedostatočne a príslušné rozhodnutia Žalovaného v Záverečnom stanovisku a Rozhodnutí sú **arbitrárne**.

7. ZÁVER

Vzhľadom na vyššie uvedené považujeme Rozhodnutie a Záverečné stanovisko Žalovaného za nezákonné a navrhujeme, aby konajúci súd Žalobe v celom rozsahu vyhovel.

V Bratislave, dňa 29. septembra 2020

.....

Cyklokoalícia

v.z. TaylorWessing e/n/w/c advokáti s. r. o.

JUDr. Ján Lazur, LL.M., konateľ

na základe plnomocenstva

Dvořákovom nábreží však Variant č. 3 vyhodnotil ako vyhovujúci. Vid' Vyhodnotenie cyklotrás, str. 16 až 17.